

טעני הצדדים לאמצעי המשמעת:

1. בכל הקובל, עוהד מהודר עתרה לביטול רשימו של הנקבל וזאת בשל חומרת המעשים ומצבה של המתלוננת.

עדה מטעם הקובל:

2. דר' שרה כרמי קצנלסון, רופאה פסיכיאטרית ופסיכואנליטיקאית, אשר פגשה במתלוננת לראשונה כאשר נזקקה לאשפוז יום, ועשתה זאת במסגרת אשפוז פרטית. המתלוננת טופלה על ידה בסוף שנת 2018, במשך כשלושה-שלושה וחצי חודשים, מעדותה למדנו כי במהלך תקופה זו, כי "כל הקשר שלה (של המתלוננת) לחיי היום יום התפרק, סבלה שוב מכאבים, סומטיים מאד מאד קשים גסיקה לאופטלגיים היא רצתה לקחת עוד פעם תרופה מסוימת היא קיבלה קמאביס רפואי, אז היא רצתה לחזור לזה כי היא לא יכלה לשאת את הכאבים, היה לה גם מצב של הצפה, אנחנו קוראים לזה הצפה רגשית. קצת בלבלולים" ובהמשך למדנו שעד מועד הדיון לא חזרה למסלול חיייה ולא חזרה לתפקוד וכהגדרת העדה, אם לפני המשבר האחרון הייתה ב 60% תפקוד, הרי עתה נמצאת ב-10%. עוד למדנו, כי האירוע היה טראומטי מאוד עבורה וכן החליך עצמו.

עדים מטעם הנקבל:

3. שמענו את עדותו של דר' יובל וייס, מנהל מחוז ירושלים בקופת חולים מאוחדת והרופא המחוזי של הקופה. בתוקף תפקידו עוסק דר' וייס במנהל רפואה ובמסגרת זו מועסק אצלו הנקבל מאוקטובר 2018, לערך. הנקבל מועסק כרופא במוקד התחייבות התרופות במחוז. דר' וייס הרעיף שבחים רבים על מקצועיותו ידיעותיו מימנסתו ורגישותו היוצאות מן הכלל, בביצוע תפקידו. העד מרבה להתייחס בנקבל בכל הקשור בהתאמת תרופות והעיד כי לצד מקצועיותו מגלה חמלה ורגישות יוצאי דופן לצרכי, המטופלים. עוד ציין, כי הנקבל מועסק כרופא משפחה במעלה אדומים במשרה חלקית וגם ממקום זה ההתרשמות היא חיובית ביותר, הנקבל מקובל על הציבור החילוני והחרדי כאחד ולא זכורה לו ולו תלונה אחת כנגד הנקבל.
4. עדות אופי נוספת שמענו מפיה של דר' לידיה שטרן, רופאת משפחה במאוחדת, רופאה עצמאית המכירה את הנקבל כארבע שנים, הנקבל עובד במקביל לה בקליניקה שלה במשרה חלקית. דר' לידיה שטרן, ציינה את מסירותו וממקצועיותו של הנקבל וכן היותו דיאגנוסטיקאי מצוין שהיא עצמה נעזרת בו. עוד העידה כי הוא אהוב על כולם וכי שמעה אודותיו מפי הפציפיטים רק דברים טובים. בתשובה לשאלה, השיבה כי מעולם לא נתקלה בבעיה כלשהי או ביחס בלתי נאות של הנקבל כלפי הנשים.
5. עד נוסף שהעיד בפנינו, הוא דר' מנחם ברייר, סגן מנהל בית חולים מעייני הישועה. הכרותו עם הנקבל היא, ממועד קליטתו לעבודה לפני כ-4 שנים. דר' ברייר ציין, כי קיבלו לעבודה לאור העובדה ששמע עליו דברים טובים מדבריו. תפקידו של הנקבל היה רופא בכיר במחלקה פנימית, שהיא מחלקה קשה ובעיקר כשמדובר בבית חולים הדוגל בקדושת החיים. סבלנותו ארך רוחו, יחסו למשפחות ולחולים ראויים לציון. עוד ציין כי ליחס דומה זוכים הרופאים הכפופים לו וזאת ללא שום גאווה, על אף מעמדו כרופא בכיר. דר' ברייר הקריא, ממסמך שכתב לעצמו ובו תאר את הנקבל "כרופא אנושי אכפתי מסור נעים הליכות, לא מתהדר בגדולתו, מתנהג בצניעות מדבר בשקט, חייכן מדבר בגובה העיניים, לא פוגעני זה לא מובן מאליו. ועוד הוסיף "שירותי מאוד, משתתף בעול המחלקה וללא מחיצות". למעשה הנקבל סיים עבודתו בבי"ח בשל הלחץ הרב והצורך לסייע לרעייתו והמרחק ממקום מגוריו. העד הצטער על עזיבתו מאוד וקיווה שיחזור ויעבוד בביהח. דר' ברייר ציין כי קיבל את הנקבל לעבודה על אף שידע על המקרה, נשוא הדיון בפנינו ולא הצטער על כך.
6. שמענו אף את עדותה של גב' [REDACTED] רעייתו של הנקבל. גב' [REDACTED] העידה על הקשיים אותם הם חוו עקב המקרה, ועל הדרך הארוכה אותה הם עוברים על מנת להתגבר על המשבר. לזוג [REDACTED] עוסקה בטיפול במשפחתה, [REDACTED] כן העידה בפנינו על השינוי שחל בנקבל, על אבדן שמחת החיים וחזרה על תהליך השיקום אותו הם עוברים יחדיו, וכן על הכאב המשותף אותו את חווים. עוד העידה על הקושי להסביר מדוע עזב את מקום עבודתו, מדוע נאלץ לעזוב את ירושלים וזאת בניגוד למחמאות אודות עבודתו אשר שמעה, מאז ומתמיד. [REDACTED] ביקשה מאתנו לראות את המקרה כפילה חד פעמית, לגלות רחמים ורק להחזיר שכן בטוחה היא, כי לא יחזור על מעשיו ועוד הוסיפה כי אין להם דרך להתקיים, אם הנקבל לא יעבוד.

טיעוני ב"כ הנקבל

7. בכל הקובל עוה"ד מהודר, לאחר שפרטה את המעשה בגינו הורשע הנקבל, עמדה דווקא על דעת המעוט, אשר גם לעמדתה יש לייחס חומרה יתרה למעשה הנקבל. במעשיו הפר באופן בוטה ובנסיבות מחמירות את כללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית ונהג בצורה שאינה הולמת רופא. ועוד, הודגש איסור הניצול "כך שרופא לא יפר את אמון המטופל ולא ינצל אותו לרעה מבחינה פיזית, נפשית או כלכלית וכי הסכמת המטופל לא תגרע מאחריות הרופא" וכן האיסור המוחלט לקיים יחסי מין גם בהסכמה וזאת לאור פערי הכוחות שבין הרופא למטופל ועל כן גם אם ניתנה הסכמה אין לראות בכך הסכמה של אדם בגיר. עוה"ד מהודר חזרה וציינה את הנסיבות החמורות אשר אופפות את המקרה ובעיקר מצבה הקשה הפיזי והנפשי של המתלוננת וזאת בנוסף למצב המשפחתי ולחלול אותה פיתחה הנקבל.

8. עוה"ד מהודר ציטטה בפנינו שורה של פס"ד בהם בוטל רישיון הרפואה של הרופא. אולם נציין כי המכנה המשותף לכל פסה"ד הוא כי הנאשמים הורשעו בעבירות פליליות שענינם מעשים מגונים בחומרה זו או אחרת. כך בעש"מ 1928\00, מ"י נ עמוס ברוכין ו בע"א 1097/2004 דר' ליביו ג. שר בריאות ואח' - שם דובר באישור רפואי כוזב לשם שחרור ממילואים. החלטה 4-12 מיום 1.4.12 בענין דר' סלים ספיה, שענינה שידול לרצח וזאת בהתייחסה למטרות האמצעים המשמעותיים, קר השיקולים שעל הועדה לשקול. את רע"א 8074\06 דר' זיאד בן עבד אלטיף זידאן, שם הורשע הנאשם באינס ומעשה מגונה כלפי מטופלת, ועת"מ 4377\02\15 דר' יאצטה נ דר' אמי שנין, משרד הבריאות וכל זאת באשר לשיקולים אשר על הועדה לשקול בבואה להטיל על הנקבל את אמצעי המשמעת. וכאמור כל המקרים הביאו לביטול הרישיון וזאת בשל החומרה שיש לייחס לעבירות מין של רופא כלפי המטופלת.

9. ולדידה בענין הנקבל התקיימו אותן נסיבות חמורות. מצבה של המתלוננת המטופלת היה קשה, בהיבט הפיזי- לאחר 2 ניתוחים כריתת רחם וזההם בעקבותיו, כאשר הגיעה אל הנקבל בשל כאבים שחשה כתוצאה מנתוחים אלו ואם לא די בכך, התקופה בה רפואית חל איסור על קיום יחסי מין. לא זו אף זו, מדובר במטופלת אשר טופלה על ידי הנקבל בתרופות פסיכיאטריות בשל מצבה כפי שתואר ואף כפי ששמענו עובר להחלטה זו בעדותה של דר' קצנלסון, אושפזה לפני חודשים ספורים בביה"ח איתנים ולאחר מכן בהמלצתה במסגרת אשפוז יום פסיכיאטרי ועוד למדנו על מצבה הקשה בימים אלו ותפקודה הירוד בשל מצבה הנפשי.

נסיבות אלו מחייבות, לטענת עוה"ד מהודר ביטול רישיונו של הנקבל.

טיעוני ב"כ הנקבל

10. עוה"ד פריד, ב"כ הנקבל, ציין את אישיותה של המתלוננת והטחת האשמות בעלות גוון פוגעני במהלך עדותה. לענין הנקבל, ציין עוה"ד פריד כי הנקבל שילם מחיר יקר כלכלית ומשפחתית, תחילה איבד מקום עבודתו, ובמשך 3 חודשים לא הצליח למצוא מקום עבודה, לאחר מכן נאלץ לנסוע עד ב"ב בעת שעבד במעייני ישועה והקושי בעבודה כרופא בי"ח לאחר 15 שנה בה עבד כרופא משפחה.

11. עוה"ד פריד הפנה לקריירה הרפואית של הנקבל, סיים לימודי רפואה בארה"ב, שם התמחה עלה ארצה המשך התמחותו בהדסה הר הצופים, במהלך התמחותו נקרא לשירות סדיר, סיים קורס קצינים בהצטיינות ושימש כרופא גדודי, בעיקר בגזרת לבנון, חזר להתמחות והמשך דרכו עד הגיעו לקופת חולים לאומית כרופא משפחה. עוה"ד פריד תאר את מסירותו ומקצועיותו של הנקבל, עוד ציין עוה"ד פריד את הפגיעה במשפחתו משמעותו של אבדן הרישיון תהא פגיעה במשפחתו, אב ילדים, ו[REDACTED] בנסיבות אלו, ביקשנו עוה"ד פריד שלא לבטל את רישיונו, ואפילו לא להתלותו, שכן זו תהיה פגיעה בלתי מידתית. עוד עתה עוה"ד פריד שאם יוטל על הנקבל עונש התלייה, ינזקו ממנו הימים בהם לא עבד, וזאת בהסתמך על הפסיקה, אשר הכירה בניכוי ימי מאסר/מעצר השעיה, לצורך ניכויים מתקופת ההתליה.

12. יאמר כבר, כי ניכוי תקופות בהם נאשם מרצה עונשו מתקופת הטליה, אינה ממין הענין. הנקבל היה בעל רישיון רופא, לא הוטלה עליו מגבלה כלשהי והתקופה בה התקשה למצוא עבודה אינה אלא

תוצאה ישירה של מעשיו ואין להכיר בה כתקופה אותה יש לנכות מעונש או אמצעי משמעת שיוטל עליו.

13. עוה"ד פריד ציטט מתוך כללים וניירות עמדה של הר"י בענין אתיקה רפואית, לפיה מליאת הלשכה לאתיקה הרחיקה רופא שהורשע במעשים מגונים ל-3 חודשים מההסתדרות הרפואית. אין הרחקה מהר"י, תקדים, ולא הנחייה להחלטותיה של ועדת המשמעת. למעלה מן הצורך נציין כי על אותו רופא נגזרו 6 חודשי מאסר ע"ת קנס או מאסר תמורתו ופיצוי כספי וכן צו שירות לתועלת הציבור. עוה"ד פריד הביא מקרים שאין בהם דמיון לעינינו- שונה מערכת יחסים בהסכמה וכך גם בעינינו של דר' הועדה ראתה בקיום קשר בין הרופא למטופלת, מעשה המצוי בקצה התחתון של עבירת ההתנהגות הבלתי הולמת וכן בעינינו של דר' אורי שולמן יחסי מין בהסכמה במשך תקופה קצרה, הגשת תלונה באיחור- כשנה וחצי אחרי האירוע ואף אז חזרה בה המתלוננת מהתלונה.
- בעינינו של דר' הס: נגיעה בחזה נקבע כרף תחתון של עבירת מין. ועל הרופא בנוסף להרשעה פלילית הוטלו 3 חודשים התלנה.

דין והחלטה

14. הועדה בדעת רב מצאה, כי המקבל עבר עבירה של התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה במילוי תפקידו כאמור בסעיף 41 (1) לפק. הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז 1976 (להלן: "הפקודה") בכך שקיים יחסי מין עם המטופלת במרפאתו כאשר גם אם סבר שהיא "מסכימה" הרי שבנסיבות הללו של מטופלת פסיכיאטרית הנמצאת בטיפול כרופא משפחה אסור לו לקיים עימה יחסי מין, ובנסיבות מתחירות בעת שביצע בדיקה גניקולוגית על אף היותו רופא משפחה ובשעה שטיפל במתלוננת גם בתרופות פסיכיאטריות בשל מצבה הנפשי, ובהיותה אחרי ניתוח כריתת רחם וניתוח נוסף בשל זיהום וכן בעת ששימש כרופאה האישי ורופא המשפחה של בניה, תוך הפרת האמון הבלתי מסויג שנתנה בו שנים רבות. במעשיו הפר המקבל את כללי האתיקה ונהג באופן שאינו הולם את מקצוע הרפואה.
15. דעת המעוט, מסכימה לתוצאה לפיה המקבל הפר במעשיו באופן בוטה ובנסיבות מתחירות את כללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית ונהג בצורה שאינה הולמת רופא. וזאת בהסתמך על עצם האסור על קיום יחסי מין ומבלי להיזקק כלל לשאלת ההסכמה, כמפורט בהרחבה בהמלצת הדינים.
16. אין ספק כי מעשיו של המקבל עומדים במדרג החמור ביותר של ההתנהגות שאינה הולמת, בניצול מעמדו כרופא כלפי מטופלת מוחלשת, וחומרה יתרה יש לייחס בשל כך שהמעשה נעשה במהלך בדיקה רפואית.
17. ובנקודה זו נפנה אל דברי השופט א. מצא בע"א 4227/94 דר' קאסם סמחאת נ. שר הבריאות פוסרם בבב 11.8.98. "אין כמדומה סטיה חמורה מפגיעה מינית בחולה במהלך בטיפול הרופא. לפגיעה שכזאת מתלוות מידות רעות לרב. ניצול לרעה של התפקיד הרפואי המקנה לרופא נגישות קלה לגופם של המטופל או מטופלת, הפרת אמונים של החולים הנפגעים ביזויים והשפלתם. יתר על כן, רופא שבמהלך טיפול רפואי בחולה עושה בחולה מעשה מיני פוגע פגיעה חמורה לא רק בקרבן המעשה אלא גם במקצוע הרפואה. ומתוך רע"א 8074/06 דר' זיאד בן עבד אלטיף זיידאן נ. שר הבריאות בעמ' 10: מטרתה המרכזית של הענישה המשמעתית הינה הגנה על האינטרס שיש לצבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים. לפיכך נפסק, כי השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת הם עניין משני שיש לשקלו, אם כלל.
18. ובאשר לרמת הענישה, עיינו בהמלצת ועדת המשמעת לפי סעיף 35 לחוק הפסיכולוגים 1977 מיום 20.2.17, שם התקיימה מערכת יחסים רומנטית בין הפסיכולוג למטופלת, ורישיון הותלה לתקופה של 4 שנים. ההליך שם התקיים כ-12 שנה לאחר ביצוע העבירה. בעניינו של דר' אגדר סבין נ. משרד הבריאות ע"א 50/91 מעשים מגונים שלא בכפיה בשתי חולות שטופלו במרפאתו, אין המדובר בקיום יחסי מין, הותלה רישיון ל-5 שנים, ובימ"ע קבע, כי בנסיבות דן נקבעה אמנם אמת מידת ענישת מחמירה, אולם בדין נעשה כך ולא התערב בעונש.
19. בצד כל אלה, עומדים לזכותו של המקבל אישיותו ומקצועיותו כרופא, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, אבדן מקום עבודתו הקבוע, הודאתו המידתית בקיום יחסי מין בהסכמה והבעת החרטה הכנה

של הנקבל שהתבטאה מיד בתום המעשה בפני המתלוננת, במשטרה, ובעת שנשא דבריו לפנינו. ועוד, כפי שאמר בדבר האחרון, נטל מלוא האחריות על המעשה והביע צער על הפגיעה במתלוננת. כן נציין את תרומתו הרבה, בשרותו במילואים כקצין רפואה גדודי ביחידות לחמוזת. הנה עינינו הרואות כי הנקבל הפנים את הפסול שבמעשה ונטל מלוא האחריות בענין.

20. לאור האמור החלטם שלא למצות את הדין עם הנקבל, וזאת למרות החומרה שבמעשיו. אמת המידה לענישה במסגרת הצעדים המשמעתיים להבדיל מן התקדימים בהם בוטל רשיונם של רופאים שהורשעו בהליך פלילי. נעה בין ארבע לחמש שנים אשר על כן אם מטילים על הנקבל ברב דעות עונש של החליית רשיונו למשך שנתיים.

21

פרופ' אלידן בדעת מיעוט

א. המסגרת הכללית

1. דר' [REDACTED] נמצא אשם ע"י וועדה זו בקיום יחסי-מין (אירוע חד-פעמי) עם גב' [REDACTED]. קביעת העונש הינה מלאכת שקלול בין נסיבות שונות אשר חלקן יטו את כפות המאזניים לקולא ואילו אחרות לחומרה.

2. בבואנו לקבוע את עונשו של הנקבל, מחוייבים אנו בגדר מושכל ראשון לזכור כי מסגרתו של דיון זה הינה בדלת אמות המתחם האתי וכי בית דין זה הינו בית דין משמעותי. דר' רייכמן נמצא אשם בקיום יחסי מין עם גב' [REDACTED] בזמן שהייתה מטופלת שלו, וזאת בניגוד לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית. הא ותו לא.

3. כפי שכתבתי באופן מפורט בדעת המיעוט של הכרעת הדין, לוועדה זו אין את הכלים או את הסמכות להכריע האם בנסיבות דגן האמור היה ביחסי מין בהסכמה אם לאו. המשטרה והפרקליטות (כולל בהליך ערעור) חקרו את האירוע מלפני ולפנים ולאחר שבחנו את מכלול הראיות סברו שאין מקום להעמיד את דר' רייכמן לדין פלילי. סומך אני את ידי על החלטה זו של הגורמים המקצועיים, ולכן, עקבי לגישתי, מאמין אני שגם בקביעת העונש שאלת ההסכמה נעדרת נפקות ואין להחמיר עם הנקבל בזיקה כלשהי לשאלה זו.

4. קראתי בקפידה את החלטת חברי הנכבדים להרכב, ולדידי עונש של שנתיים התליית רשיון אינו סביר, חורג מאמות המידה שהוצבו על ידי ועדות משרד הבריאות במקרים שונים בעבר ואף אינו דר בכפיפה עם רף הענישה שהוצב בתקדימים בשנים האחרונות. להשקפתי, טעו חברי הנכבדים להרכב באיזון בין השיקולים השונים ולא ניתן על ידם המשקל הראוי לנסיבות המקרה כפי שיפורטו להלן.

ב. נסיבות המקרה

5. ממסכת העדויות שהובאו בפנינו עולה כי המקבל הינו רופא מקצועי מהשורה הראשונה אשר טיפל במאות מטופלים ומטופלות במהלך עבודתו במוסדות רפואיים שונים במשך שנים. קודם לאירוע הדון בהליך זה ואף לאחריו התנהג הנקבל ללא דופי כלפי מטופליו, ובהתאם למידע שהוצג בפני וועדה זו מעולם לא נתקבלה כנגדו תלונה נוספת כלשהי ותיקו הציבורי הינו ללא רבב.

6. האמור ברופא מסור ואנושי אשר מעד באופן חד פעמי כתוצאה מחולשה רגעית ואשר לאחר מעשה הבין את הפסול בהתנהגותו והביעה חרטה עמוקה וכנה. מקרה זה פגע ויפגע במעמדו המקצועי של הנקבל ובאפשרויות התעסוקה העתידיות שלו וכפועל יוצא גם במצבו הכלכלי

ובמצבה הכלכלי של משפחתו. הכרעת הדין כפי שנתקבלה על ידי הועדה תחתית את שמו של הנקבל, תצרום אות קין על מצחו ותלווה אותו בכל שילך.

7. העדים המוכבדים שהופיעו בפני הועדה בשלב ההוכחות ובשלב הטיעונים לעונש ואשר מכירים היטב את דר' רייכמן גמרו את ההלל על אישיותו, הגינותו, מקצועיותו ועל תפקודו כרופא. ההיסטוריה המקצועית שלו לפני ואחרי האירוע הבדון, כפי שפורטה על ידי עו"ד פריד, מעוררת רק כבוד והערכה.

בהקשר זה יש לציין, כי כל העדים אשר העידו לטובת הנקבל ידעו על נסיבות הפרשה בעטייה הוא נאשם, ובכל זאת בחרו להתייצב לימים של הנקבל מול הועדה בקול ברור.

8. אישתו של דר' רייכמן בעדותה המרגשת סיפרה על התא המשפחתי של הזוג אשר כולל ילדים וסבתא [REDACTED] ואשר כולם סמוכים על שולחנו של הנקבל ותלויים בו למחייתם. מעדותה אף עולה הסבל הרב אשר נגרם למשפחה מאז תחילת הפרשה והיא ביקשה מהוועדה לנהוג במידת הרחמים.

בדומה, דבריו של דר' רייכמן בטיעונים לעונש המצויים בפרוטוקול היו מרגשים ומגעים ללב. דר' רייכמן היכה על חטא ונראה היה כי הפנים את חומרת מעשיו.

ג. תקדימים

9. התקדימים אשר הובאו לפני הוועדה דנו ברובם בעבירות חוזרות של רופאים אשר מעלו בתפקידם פעם אחר פעם, ואילו בעניינם האמור באירוע ספורדי ובלתי מתוכנן אשר נעשה לפני 5 שנים. מרבית תקדימים אלו, בהם הושתו עונשים חמורים על הנתבעים היו של רופאים אשר הורשעו בהליך פלילי ואשר חלקם אף ריצו מאסרים ממושכים נוכח חומרת העבירות שביצעו. אין כך פני הדברים בעניינם.

10. בחינת רוב התקדימים אשר הוצגו בפני הועדה דווקא היתה אמורה, לדעתי, להוביל לקביעת עונש מופחת משמעותית מהעונש אותו פסקו חברי הנכבדים לוועדה. נוכח חשיבות הדברים אסקור בקצרה את רף הענישה אשר מקבע בחלק מתקדימים אלו.

11. בפרשת דר' דוד איובי משנת 2011 האמור היה ברופא אשר הורשע על ידי בית משפט השלום בעבירות של מרמה בנסיבות מחמירות ונגזר עליו, בין היתר, מאסר בפועל. וועדת המשמעת של משרד הבריאות המליצה להתלות את רישונו של ד"ר איובי לתקופה של שלושה חודשים.

לעניינם חשוב לצטט מדברי הועדה לפיהם "אין ספק שבהתנהגותו נשוא הקובלנה גרם הנקבל לפגיעה בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה, ובעיקר באמון שהוא מרכיב חיוני בתפקידו של רופא... לא בכדי קבע בית המשפט כי בעבירות בהן הורשע הנקבל יש קלון". לאחר ניתוח זה המליצה הוועדה להתלות את רישונו של דר' איובי לתקופה של שלושה חודשים בלבד. גזר דין זה אושר על ידי כב' השופט סטרשנב (8.12.11).

12. בפרשת דר' סרגיי ניימו ודר' ילנה צימזרלינג הורשעו הנאשמים בשנת 2015 בבית משפט השלום במתן מאות אישורי מחלה פיקטיביים לחיילים. וועדת משרד הבריאות אשר דנה במקרה המליצה להתלות את רישונו של דר' ניימן לתקופה של שבועיים ואת רישונו של דר' צימזרלינג לתקופה של חודש ימים. כב' השופט סטרשנב החליט להתמיר בפרשה זו פסק לכל אחד מהנאשמים התלייה של רישונם לתקופה של חודשיים.

13. **בפרשת דר' אברהם הס משנת 2011** הורשע הנאשם בבית משפט השלום בעבירת מין ונדון למאסר על תנאי לצד חיוב בתשלום פיצויים כספיים למתלוננת. ועדת משרד הבריאות המליצה להתלות את רשיונו **לתקופה של שלושה חודשים**, ועונש זה אושר על ידי כב' השופט סטרשנוב (5.7.12).
14. **בפרשת דר' יעקב סרוב** הורשע הנאשם בבית המשפט השלום בביצוע עבירות שוחד והוא נדון למאסר של שלושים חודשים (בבית המשפט המחוזי הופחת העונש לששה חודשים). רשיונו של ד"ר סרוב הותלה על ידי ועדת משרד הבריאות **לתקופה של 3 חודשים**, ועונש זה אושר על ידי כב' השופט זילר (6.6.10).
15. **בפרשת דר' רונן אריאן** הורשע הנאשם בעבירות חוזרות של מרמה בגין העלמת הכנסות והוא נידון, בין היתר, לששה חודשי מאסר בפועל. ועדה של משרד הבריאות קבעה כי יש להתלות את רשיונו של ד"ר אריאן **לתקופה של ארבעה חודשים**, והעונש אושר על ידי כב' השופט זילר.
16. **בפרשת דר' ישראל טל** הורשע הנאשם בבית משפט השלום ונידון, בין היתר, לששה חודשי מאסר בגין שתי פרשיות של הגשת תביעות כוזבות למוסד לביטוח לאומי. המלצת הוועדה הייתה על התליית הרשיון **לתקופה של ששה חודשים**, והעונש אושר על ידי כב' השופט זילר (22.2.11).
17. **בקובלנה שנדונה נגד דר' יעקב ברוך בר** דובר ברופא אשר קיים יחסי מין עם מטופלת והקשר המיני ביניהם נמשך מספר חודשים. ועדת המשמעת המליצה להתלות את רשיונו **לתקופה של חודש אחד**. גזר הדין אושר על ידי כב' השופט זילר אשר כתב בסיכום דבריו אשר גם יפים לעניינינו (29.8.10): **"המטופלת טענה אומנם לאונס והגישה אף תלונה למשטרה, ואולם כפי שנמסר לוועדה, המשטרה לא מצאה כלל בסיס להגשת כתב אישום"**. מקרה זה דומה מאוד בפרטיו למקרה שדון בפנינו ויש ללמוד ממנו על רף הענישה הראוי.
18. **בקובלנה שנדונה נגד דר' גילעד דובר** ברופא אשר ביצע מעשה מגונה בסייעת שלו. בגין עבירה זו הועמד ד"ר גלעד לדין ונדון בבית משפט השלום, בין היתר, לשבעה חודשי מאסר על תנאי. ועדת המשמעת החליטה על התליית רשיונו **לתקופה של שלושה חודשים**, ועונש זה אושר על ידי כב' השופט סטרשנוב (5.7.12).
19. **בקובלנה שנדונה נגד דר' אלונה סמירנוב** האושמה הרופאה באי קבלת הסכמה של מטופלת להשתתפות בניסוי רפואי נבזיף חתימתה של המטופלת. חב חברי ועדת המשמעת המליץ על התליית רשיונה לתקופה של **חודש אחד בלבד**. המלצה זו אושרה על ידי כב' השופט סטרשנוב (22.4.14) שתאר אותה כ"שקולה ומשקפת בעיני את מכלול השיקולים במקרה דנן אף אם נוטה היא במקצת לצד הקולה".
20. **בקובלנה שנדונה נגד דר' אורי שולמן** (החלטה 7-12) דובר ברופא מנתח פלסטי אשר נאשם **בקיום יחסי מין חוזרים עם המתלוננת**. התובעת מטעם משרד הבריאות ביקשה מהוועדה להמליץ להתלות את רשיונו של הנקבל **לתקופה של חודש אחד בלבד (1)**, וזאת לאחר שהתחשבה בחוות הדעת החיוביות שניתנו אודות הנאשם, בעברו הנקי ובעובדה שהודה במיוחד לו. בכתב הקובלנה המתוקן, החליטה הוועדה להטיל על דר' שולמן עונש משמעותי של **התראה בלבד (1)**. המלצה זו אושרה **ללא שינוי על ידי כב' השופט סטרשנוב (8.5.12)**.

21. בקובלנה שנדונה נגד דר' עבדאללה הג'אזי דובר ברפא אשר קיים יחסים אינטימיים עם מטופלת פעמים רבות. המטופלת נכנסה להריון, ובעקבות סירובו של הנקבל להמשיך ביחסים עימה הגישה תלונה למשטרה בגין אונס. המשטרה ולאחריה הפרקליטות החליטו שאין מקום לאישום פלילי, ובעקבות זאת הוגשה הקובלנה כנגד הרופא (נסיבות מאוד דומות למקרה הנוכחי). הוועדה המליצה על עונש התליית הרשיון לתקופה של חודש אחד בלבד, ועונש זה אושר על ידי כב' השופט זילר (21.3.10): "בשוקלה את העונש המשמעותי הראוי שיש להטילו על הנקבל היא הביאה בחשבון את הסבל הרב שסבלו הנקבל ובני משפחתו עקב הלבנת פניהם ברבים (בכלל זה את ראיית הנקבל בעיני חלק מהציבור כאנס". היא ציינה שלנקבל יש שלושה ילדים קטנים, שפרגסתו נפגעה, ושאינו לו הרשעות משמעותיות קודמות".

22. בקובלנה שנדונה נגד דר' כגוסקי, דובר באישום בקשר לביצוע ניסויים בבני אדם בלא שהוחתמו טפסי ההסכמה מדעת הנדרשים. רוב חברי הוועדה סברו שיש להסתפק בנדיפה. דעת המיעוט הייתה שיש להתלות את הרשיון לתקופה של ארבעה חודשים. כב' השופט סטרשנב החליט להעמיד את העונש על התליית רשיון לתקופה של חודש ימים (22.4.14).

23. בפני הוועדה האתית של הר"י הובא לדיון מקרה (פורסם ע"י הלשכה לאתחקה באוגוסט 2002 תחת הכותרת: יחסי מין בין חפא ובין מטופל) של רופא אשר הואשם במעשה מגונה כלפי מטופלת. בית משפט השלום גזר על הרופא ששה חודשי מאסר, מאסר על תנאי זקנס כספי. ועדת האתיקה שדנה בעניינו החליטה על הרחקתו מהר"י לתקופה של שלושה חודשים. כמו כן החליטה הוועדה לתת פרסום לפסק הדין הפלילי של בית המשפט ולהליכים המשמעותיים בוועדת האתיקה, אך הוחלט שלא לפרסם את שמו של הנאשם. וכך נכתב: "בכך קבעה הלשכה לאתיקה תקדים חשוב... הלשכה קבעה כי ציבור הרופאים רואה בחומרה התנהגות מעין זו...". בכך גם קבעה הוועדה האתית את רף הענישה הראוי לדעתה.

24. מהמקובץ עולה כי רף הענישה במקרים שנדונו בפני וועדות המשמעת, ואשר רובם, אך לא כולם, התנהלו לאחר הליכים פליליים, היה נמוך באופן משמעותי בהשוואה לעונש עליו המליצו חברי המלומדים במקרה דנן. לא זו אף זו. בחלק הארי של המקרים האמור היה ברפאים שכשלו באופן שיטתי ובצורה חוזרת ונשנית - קיימו יחסי מין חוזרים עם מטופלות, ביצעו עבירות מתוכננות של מרמה וכו'. בעניינו דר' רייכמן ביצע עבירה אתית חמורה, אך הייתה זו עבירה בודדת, מעידה חד פעמית ובלתי מתוכננת, וזאת בכל ההיסטוריה העשירה שלו כרופא משפחה וכרופא פנימי.

י. סוף דבר

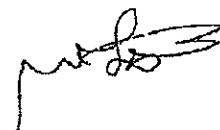
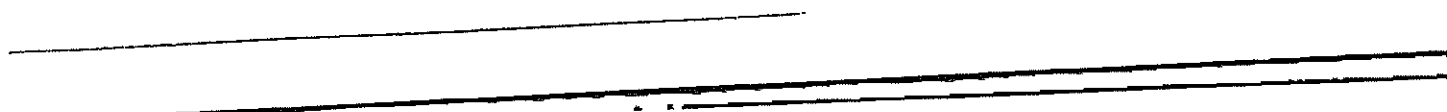
25. ביסוד ענישתו של אדם בהליך משפטי אינו עומד שיקול אחד בלבד אלא האמור בשקלא וטריא של מכלול ראיות ונסיבות. לעניות דעתי, המלצתם של חברי הנכבדים לוועדה להעמיד את עונשו של דר' רייכמן על שנתיים התליית רשיון איננה מידתית. לסיכום אציין: א. התקדימים שהובאו לעיל מצביעים על רף ענישה של התלייה לחודשים בודדים. ב. הנקבל הינו חפא מקצועי מעולה, והתליית רשיונו תהווה פגיעה בחברה, במטופליו ובמוסדות בהם הוא עובד כיום. ג. הנקבל מפרנס יחיד של משפחה גדולה והתליית רשיונו לתקופה ארוכה עלולה להיות ההסנית הן לקריירה שלו והן ליכולת הקיום של משפחתו. ד. התנהגותו ודבריו של הנקבל לכל אורך הדרך הינם דוגמה להכרה בחטא ולחרטה עמוקה.

26. בסיכומם של דברים, אני ממליץ על התליית רשיונו של דר' רייכמן לתקופה של עד שלושה חודשים. עונש זה משקף, לעניות דעתי, איזון נכון בין חומרת המעשה, מחד, לבן שיקולי הקולא הקיימים במקרה הנדון, מאידך גיסא.

נציגת היועץ המשפטי לממשלה

יו"ר הועדה

נציג הר"י

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name, located below the 'נציג הר"י' label.Two horizontal lines drawn across the bottom of the page, likely indicating a signature line or a section separator.

22. המלצה כדעת הרוב – התליית רישיונו של ד"ר רייכמן לעסוק ברפואה למשך שנתיים.

ד"ר קטי בר
מנהל בריאות ילדים
מנהל מרפאת שוק כללי
מנהל מרפאת שוק ילדים
מ.ג. 17076
מ.ג. 10167
מ.ג. 10264

לינדה שפיר, עו"ד

נציגת היועץ המשפטי לממשלה

ד"ר יוסי בר

יו"ר הוועדה

פרופ' יוסף אלידן

נציג הר"י

עד כאן דעת המיעוט

22. המלצה כדעת הרוב – התליית רישיונו של ד"ר רייכמן לעסוק ברפואה למשך שנתיים.

19.2.19

ליבדה שפיר, ש"ד
נציגת היועץ המשפטי לממשלה

דר' יוסי בר
יו"ר הועדה

פרופ' יוסף אלידן
נציג הר"י

